No. 85. 1839.

LISSINGSCHE COURANT.

Dingsdag 16 July.

Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie Maanden, is ƒ2,25 en franco per post ƒ2,50. De Advertentien be- op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen waarvan de prijs, van 4 regels, is ƒ1,20 en voor iederen regel daarboven 20 ct; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz, franco.

PUBLICATIE.

EMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN,

gen bij deze ter kennis van de belanghebbenden dat op heden bij hun is ingekomen en ter inng aan den Heer Ontvanger der Directe ben albier is verzonden, het door Zijne Excelden Heere Staatsraad Gouverneur dezer Pro, executoir verklaarde kohier, no. 3, der Perbelasting, voor het loopende dienstjaar, en n dezelve uit, om binnen den bij de wet be termijn, in handen van voornoemden Ont, het door hun verschuldigde te voldoen.

pdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worekondigd en aangeplakt, ter plaatse waar zulks elijk is te geschieden; mitsgaders in de Stads t geplaatst.

LISSINGEN, den 9 Julij 1839.

Burgemeester en Wethouders voorn.
A. VAN DER SWALME,
Ter ordonnantie van Hun Ed. Achtbare,
S. VAN DER SWALME.
Secretaris.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

NKFORT, *den* 9 *July*. Uit Weenen schrijft at de Oostenrijksche Regering zich krachtdabereidt op de gebeurtenissen welke in het hten plaats grijpen. Sedert geruimen tijd troepen naar Hongarye en Zevenbergen afge- onlangs is weder een corps van achtduiderwaarts gegaan. In Gallicië zal in den den herfst een leger van vijf en twintig baworden verzameld, en de Aartshertog *Fredeaan* boord van een fregat, van Venetië naar en Corfu afgereisd, om van nabij getuige te n hetgeen ter zee mogt voorvallen.

Men meldt uit Berlijn dd. 6 Julij: Voor omeen half jaar is de olieverfdruk hier door eenen schilder, *Jacob Liepman* genaamd, uitgevonHetgeen destijds onmogelijk toescheen is thans lijkheid geworden. De jonge kunstenaar heeft oeijelijke onderneming volvoerd. Het zoo zeer erde portret *van Rembrandt*, een sieraad van seum, hetwelk reeds zoo moeijelijk is te coligt sedert eenige dagen ten getale van 110 eren getrouwelijk en voortreffelijk door druk erd, ter beschouwing in de woning van den aar en vertoont een voorkomen als tot dus iet zoude zijn voor mogelijk gehouden. De ling van den kunstenaar is alsnog het geheim uitvinder. Ondenkbare moeijelijkheden moesdeze verrigting worden te boven gekomen, uitvinder heeft gedurende 11 jaren onafgebroAuckten, honger en verachting geworsteld, de weinigen, die hem kenden, zijne poeen uitvloeisel van krankzinnigheid beden.

Het schijnt bijna als bragt iedere openbare teing, in plaats van af te schrikken juist het telde uitwerksel te weeg. Den 6 dezer werd jarig kind op eene gruwelijke wijze door een isje den hals afgesneden. De ouders van het ie naar eene landelijke feest gegaan waren; het aan de zorg van het meisje vertrouwd, , gedurende hunne afwezigheid, met behulp n vrijer eene kast open ten einde diefstal te het kind verraste hen daarbij, en werd, om chreeuw te verstikken, door het meisje met een maakt. De schandelijke moordenaarster werd p de daad betrapt en, na wanhopigen tegenebonden opgebragt.

e huwelijksgift, welke de dochter van den Baron *Nathan von Rotschild*, bij haar met den zoon des Barons *Carel von Rotschild* medebrengt, bedraagt 130,000 ponden sterling (ƒ1,560,000.)

ENGELAND.

LONDEN, *den* 8 *July*. Uit Birmingham schrijft men dd. 7 dezer. Gisteren, Zaturdag, was de stad tamelijk rustig, doch er heerscht nog altijd veel bezorgdheid, vooral in de omstreken, uithoofde van de aanwezigheid van leden der nationale conventie. Heden morgen is een oproerig plakkaat aangeplakt gevonden. Daarin worden de pogingen der Politie, om de zamenkomsten der conventie te beletten, beleedigend, bloeddorstig en onregtvaardig genoemd, en verzekerd dat de ingezetenen van Birmingham het best oordeelen kunnen of en waar men bijeenkomen moet, en dat zij allen in staat zijn te weten of zij kracht en hulpmiddelen genoeg hebben om zich regt te verschaffen. Dit plakkaat was geteekend *Lovett*, secretaris.

Een tweede brief van Birmingham, gedagteekend van den 8^{n}, meldt dat onderscheidene gevangennemingen hebben plaats gehad, en dat men onder deze ook die van *W. Lovett* telt. Het garnizoen, alsmede het getal der policie-agenten, was aanmerkelijk versterkt geworden. In eene zondagavond gehouden zamenkomst heeft een onbekende redenaar het volk aangesproken. Zijne taal was uitermate hevig tegen de politie uit hoofde van de bijzondere kracht, welke zij bij het uiteenjagen der volksvergaderingen had ontwikkeld. *Lovett* en nog een Chartistisch aanvoerder hebben bereids een verhoor ondergaan, en de regter heeft verklaard, dat hij hen vóór de Assises zou zenden, maar dat zij voorloopig hunne vrijheid konden verkrijgen tegen eenen borgtogt van 500 pond en nog twee van 250 pond ieder, door hunne vrienden te leveren. Deze borgtogten niet hebbende kunnen aanwijzen bevinden zij zich nog in hechtenis.

— In Lancashire is een groote voorraad wapenen in beslag genomen, terwijl in de fabrijkdistricten van Cheshire groote beweging onder het werkvolk heerscht, dat de gegoede lieden met plundering en de autoriteiten met gewapende tegenstand bedreigt. De krachtdadige maatregelen dier autoriteiten doen nogtans hopen, dat deze dolzinnige plannen verijdeld zullen worden.

FRANKRIJK.

PARIJS *den* 7 *July*. Onze dagbladen merken aan, dat, de procureur-generaal, de heer *Franck-Carré*, die thans het doodvonnis tegen de opstandelingen ambtshalve eischt, den 6 Dec 1815, toen de maarschalk *Neij* als rebel werd doodgeschoten, met tranen in de oogen eenige steenen, waarop bloed van den veroordeelde was gespat, opraapte, en als reliquien mede nam.

— Ter Beurs wordt heden middag verhaald, dat er een plan gesmeed was om de hertogen *d'Aumale* en *de Montpensier* op te ligten en hen gevangen te houden als gijzelaars, ten einde het leven te bedingen der personen die thans door het Hof der Pairs gevonnisd worden. Voor de echtheid van dit gerucht is moeijelijk in te staan, doch zeker is het dat het op de Beurs algemeen verspreid was; ook voegde men er bij, dat van heden af de twee jonge Prinsen niet meer ter school gezonden zullen worden.

Bij gelegenheid dat hoogst waarschijnlijk eenige der voornaamste schuldigen aan de laatste oproeren ter dood verwezen zullen worden, hoort men van vele kanten den wensch weder uiten, dat de doodstraf voor politieke misdaden moge afgeschaft worden, en vindt men de woorden herinnerd die Z. M. de Koning tijdens de Julijomwenteling bezigde, toen Hoogstdezelve ook verklaarde de afschaffing van de doodstraf te verlangen, en beloofde daartoe een voorstel aan de Wetgevende Kamers te zullen doen.

Sedert de veroordeeling der drukkers van het oproerig geschrift, onder den titel van *Republikeinschen Moniteur*, waren, zoo als men weet, wederom twee nummers van dit blad in het licht verschenen, zonder dat men kon ontdekken waar of door wie die gedrukt waren, tot eindelijk de politie gisteren in een kelder in de voorstad du Temple het handschrift en de letters gevonden heeft, die tot het zetten van die bladen gediend hebben, als mede den vorm van een ander blad, tot opschrift voerende *Waarschuwing aan de Pairs*. Ten gevolge dier ontdekking zijn ettelijke personen in hechtenis geraakt.

— De tijding dat de Gedeputeerden het behandelen der suikerwet uitgesteld hebben heeft te Bordeaux groote ontevredenheid verwekt. Vele kooplieden waren daarover bij den Prefect klagtig gevallen, en eenige raffinadeurs hadden hun werkvolk afgedankt, zoo luidde het eerste berigt dat deswege gisteren door middel van de telegraaf werd overgebragt, doch bij eene tweede depêche werd verzekerd dat de rust niet gestoord was geworden en de gemoederen bedaard waren.

Bij een koninklijk bevelschrift is de uitvoer van suiker naar buitenslands met schepen onder alle vlaggen die toegestaan was volgens een besluit van den Gouverneur van Guadeloupe, insgelijks verboden geworden.

BELGIE.

ANTWERPEN, *den* 10 *July*. Onze Londensche correspondentie meldt ons, dat de stad Birmingham in staat van beleg is verklaard, dat al de winkels zijn gesloten, dat patrouilles dag en nacht de straten doorkruisen, en dat opentlijk het aan de troepen gegeven bevel is aangeplakt, om, zonder eenige waarschuwing, op alle soort van volkszamenscholing vuur te geven.

NEDERLANDEN.

BREDA, *den* 11 *July*. Sedert de herstelling van de onbelemmerde communicatie met Belgie, is de doortogt door onze stad zeer aanmerkelijk toegenomen; het aantal reizigers, dat uit Holland naar Belgie reist, is zoo aanmerkelijk, dat de diligences vaak door twee en drie, ja, soms van vier bijwagens gevolgd worden, terwijl het eene zeldzaamheid is, als de gewone diligence alleen afrijdt. Ook uit Belgie ziet men eene menigte reizigers afkomen, hoewel het schijnt dat dit getal zoo groot niet is, als dat van hen, die derwaarts vertrekken.

'sGRAVENHAGE, *den* 12 *July*. Zijne Majesteit heeft bepaald en de noodige magtiging verstrekt tot het doen verrigten van eenige voorbereidende werkzaamheden, voor het opmaken van projecten eener daar te stellen versterkte positie nabij den oostelijken uithoek der grenzen, in verband met het versterken van ons oostelijk frontier.

— Het Departement van oorlog is gemagtigd tot de openbare aanbesteding van het bouwen van een bomvrij buskruid-magazijn te 's Hertogenbosch.

— Heden is voor den Hoogen Raad behandeld de voorziening in cassatie van den Procureur-Generaal bij het Provinciaal Geregtshof van Gelderland en van den Heer *C. A. Thieme*, tegen het arrest van het Provinciaal Geregtshof van Gelderland, waarbij deze, ter zake van laster tegen het Leydsche Postkantoor, tot eene maand gevangenisstraf, boete en interdictie van burgerlijke regten is veroordeeld.

De Procureur-Generaal van het Provinciaal Hof heeft, tegen het uitgesproken arrest, cassatie doen aanteekenen, op grond dat art. 2 der wet van 16 Mei 1829, door het Hof niet zou zijn toegepast.

Mr. *D. Donker Curtius* is voor den Heer *Thieme* opgetreden en heeft, 1°, de bepalingen van art. 367 wetboek van strafregt, op grond waarvan de drukker der Arnhemsche Courant is veroordeeld, ontleed; 2° doen zien, dat het hof van Gelderland en de Regtbank te Arnhem dat artikel verkeerdelijk hadden uitgelegd en toegepast, en 3°, bestreden het beroep tot cassatie door den Procureur-Generaal.

Den 9 Augustus aanstaande zal de Procureur-Generaal in deze zaak conclusie nemen.

VLISSINGEN, *den* 15 *July*. De Generaal-Majoor *Paravicini di Capelli*, Kommandant der 1^{e} Artillerie Inspectie, heeft, gedurende den 11, 12 en 13 dezer zijne inspectie gehouden over de alhier in garnizoen zich bevindende Artilleristen; welke over het geheel zijne bijzondere tevredenheid heeft weggedragen.

Mengelingen.

DE MIDDELLANDSCHE ZEE (*)

Van alle de lotwisselingen, welke de Middellandsche Zee ondergaan heeft, schijnt ons er geene beslissender toe, dan die, welke zich voordoen zal in den loop van deze eeuw. Sedert ongeveer twee honderd jaren, heeft de uitgebreide scheepvaart zulk eenen voorigang gemaakt, en boden zich zulke schoone vruchten der ontdekkingen aan in alle de rigtingen des aardbodems, dat de groote Zeemogendheden de Europesche zeeën slechts met een oog van verachting en onverschilligheid schenen aan te zien. Groot-Brittannië maakte zich toen van de helft der nieuwe wereld meester; het stichtte een schoon rijk in de Indiën, strafkolonien in Australië, en andere kantoren op verschillende punten des aardbodems. Zoo werkzaam in ver afgelegene landen, en te midden van den overvloed van rijkdommen, moest het verwaarloozen, wat zoo nabij en als onder zijne hand lag.

Thans zoude een dergelijke uitslag meer zijn dan een misslag. De grootste vraagpunten van onzen tijd zullen de kom der Middellandsche Zee tot schouwplaats hebben, er reeds verkeeren de mededingende Mogendheden er hunne stellingen. Rusland bedoelt Constantinopel; Frankrijk bezet Algiers, denkt aan Mahon, en verbetert Korsika, dien parel, welke Engeland niet zoo lang zou hebben veracht; Oostenrijk heeft groote ontwerpen voor Triest en Venetie; het Oosten zelve zoekt zich eene gekunstelde beschaving in te enten. Van alle zijden maakt men toebereidselen, neemt men behoedmiddelen, houdt men zich in het oog, en bewaakt men zich. Men ontveinze het zich niet, het Oosten is een land in verval. Wat men ook moge doen, het zal niet uit zijne asch herrijzen. Al galvaniseert men een lijk, men roept het niet tot het leven terug. Lang zal het nog eene open gevallene erfenis kunnen zijn; maar reeds is het eene erfenis. Wat nu terughoudt, is, dat men wete wie dezelve zullen deelen; onder dit getal toch, en dit kan men nu reeds gewaar worden, bekleeden sommige eene voordeeliger plaats dan de overigen. Te Constantinopel is het de Russische geest, die heerscht; te Alexandrië is het de Fransche geest. Engeland, 't zij door afkeerigheid van de zijde der inboorlingen, 't zij door onbekwaamheid van hare volksgenooten, bekleedt nog geene zeer veel beteekenende plaats tusschen deze beide invloeden. Zij verwekt eerder indruk dan zij aanlokt; men vreest haar, maar men bemint haar niet; zij werkt op de regeringen, maar niet op de volkeren. Treurig is deze toestand, want eene verovering, hoe gelukkig zij ook ware, zou geene duurzaamheid hebben te midden van afkeerige volkeren. Dat Engeland bij eene verbrokkeling van het Oosten tegenwoordig zij, zonder er haar deel in te vorderen, zonder hetzelve te verkrijgen, is eene onmogelijkheid. Indien zelfs die rijke landstreken buiten haren werkkring gelegen waren, zoude zij, zonder zichzelve te veronachtzamen, geene aanschouwster zonder belang bij zulk eene verdeeling kunnen blijven. Maar zoo veel te meer moet zij tusschen beiden treden, nu het Oosten op het punt staat, de groote handel-weg van hare Indische bezittingen te worden. De stoomvaart tusschen Bombaij en Suez, Alexandrië en Marseille heeft het problema omgekeerd, dat de Kaap de Goede Hoop omvoer. Thans is de ware weg van Indië, de Middellandsche Zee. Door dien weg is Calcutta 50 dagen van Londen, Bombaij slechts 40 dagen verwijderd. Dat men de landengte van Suez met een kanaal doorsnijde tot dat men er de wegen verbetere en de Kaap heeft op hetzelfde oogenblik alle belang verloren. Zonder twijfel biedt de Pacha van Egypte nog tegenstand; hij weigert aan Engeland en het vermogen van den doorvoer voor de koopwaren en de magtiging, om op zijn grondgebied eenen ijzeren baan te maken; hij vreest, mogelijk niet zonder eenige reden, zijne Staten op eene nauwe en volstrekte wijze verbonden te zien aan de dienst van de koloniale communicatien van de eerste Zeemogendheid; hij treedt terug, hij draalt, hij geeft blijken van slechte gezindheid. Dat moet zoo zijn. Egypte heeft het voorbeeld van Korfu en van Malta voor oogen, en ziet, dat Groot-Brittanie, als het er op aankomt, waarborgen weet te kiesen, die het voegen, en zich met zijne eigene handen te betalen. Maar dat gevoel van persoonlijk behoud zal altoos niet kunnen opwegen tegen de noodzakelijkheid tot eenigen voortgang, waarvan de kiem reeds ontloken is en die onvermijdelijk uitspruiten moet. De Middellandsche Zee is reeds de weg van Indië voor reizigers en brieven: zij zal het vroeg of laat worden voor de koopmansgoederen. Men ziet dus, hoezeer het voor Engeland van aanbelang is, om zich in de Middellandsche zee eene sterke, dadelijke, des noods veroverende stelling voor te bereiden. Indien men verzekerd was, dat het Oosten altoos blijven moest in zijn tegenwoordigen toestand van magteloosheid en ontbinding, dat het staatkundig *statu quo* er nooit konde geschonden worden ten voordeele van eenige Europesche Mogendheid, zonder twijfel zou het dan aan het kabinet van St. James voegen, om er zich te handhaven in eene sterke, maar lijdelijke houding, door zich te vergenoegen, met, welke ook de tegenstand ware, het onverjaarbaar regt van doortogt op het Syrische en Egyptische grondgebied te vorderen en door ernstige middelen te nemen, dat er de vrije omloop buiten alle inbreuk bleef. Maar klaarblijkelijk zou dit slechts een voorloopige toestand zijn. Om te blijven voortduren, zouden van den eenen kant de kleine oostersche vorsten zich moeten schikken naar eene verdraagzaamheid, die zij weinig jegens de christenen in acht nemen; van den anderen kant dienden zij zooveel vastheid van bestaan in zich te hebben, dat hun gezag niet was blootgesteld aan den geringsten schok, aan de toevalligste omstandigheid. Dan onder geen dezer oogpunten, kunnen in het Oosten zich het behoud van den tegenwoordigen staat van zaken voorspellen. Een vlugtige blik zal genoeg zijn, om er zich van te overtuigen.

Al wie de zaak uit een gezond oogpunt beschouwt, ziet duidelijk, dat Europeesch-Turkije zich voortaan beweegt in den aantrekkings-kring van Rusland. Het is de gewoonte der Czars niet, om een naburigen staat met den eersten sprong te bemagtigen, zoo als Engeland en Frankrijk dit zouden doen. Rusland grijpt en laat hare prooi weer los, verlaat haar en komt er op terug; zij wijkt, maar geeft nooit op. De staatkunde van dat Rijk ontleent iets van de verschillende stammen, die zij voedt. Er is in haar een mengsel van die volhoudende kracht, die de menschen van het Noorden kenschetst, en van die draleende listigheid, die het heerschend karakter van de Grieken van het Bijzantijnsche Rijk uitmaakte. Het eerzuchtig voornemen dringt er altoos in door, maar zij bekleedt het met uiterlijke teekenen van belangeloosheid, die den schijn wegnemen. Hetgeen vóór Warschau gebeurd is — Warschau, hetwelk driemaal werd veroverd en driemaal terug gegeven — zal vóór Constantinopel gebeuren. De Russen zullen er eens regeren. Het verdrag van Unkiar Skelessi is de eerste bepaling van de kapitulatie, die door het beschermheerschap gaan zal, om zich in eene dadelijke bezetting op te lossen. Dan zullen die schijnbeelden van beschaving, die *Mahmoud* onder de weerspannige Muselmannen zoekt in te voeren door de ontwikkeling van denkbeelden, die wonderbaarlijk op zijn Europeesch toegetakelde legers, die uitgeroeide Janitsaren, die oprigting van Lazareths, die invoering van gezondheidsmaatregelen, welke de Islamitische wet veroordeelt, die eerste gemoedsopwellingen tot vrijstelling des harems; alle de hervormingen, die het Turksche geslacht afzonderen van deszelfs oud beginsels van kracht, zonder aan hetzelve een nieuw mede te deelen, — dan zullen alle die hersenschimmen meer voordeel aan Rusland dan aan de Porte doen, door den weg tot eene vermenging te openen, en door den afgrond te dempen, welke tusschen twee volkeren eene afkeerige opvoeding en godsdienst groeven. *Mahmoud* mag worstelen te midden der noodzakelijkheden, die hem gekneld houden; hij is aan den vogel gelijk, die de slang door zijnen blik begoochelt en die krampachtig zijne vleugels klappert, om te bewijzen, dat hij vrij is. Deze verschillende pogingen van hervorming zijn de stuiptrekkingen van eene stervende onafhankelijkheid. Als Rusland stellig wil, zal het slagtoffer in hare magt vallen.

Zie daar hoe het met de helft van de Islamitische magt is gelegen, die namelijk, welke nog van de Porte afhangt. Is er in de andere helft nu manhaftigheid, meer veerkracht, dan in die, welke *Mehemed* Ali in eenen staat van opstand houdt? Het staatkundig levensbeginsel, dat zich van 't overige gedeelte van het Oosten heeft verwijderd, vindt men het dáár terug? Men gelooft het, men zegt het, men herhaalt het in geheel Europa, waar het de Pacha van Egypte aan geene lofredenaars, belangeloos of niet, ontbreekt. Maar die begoocheling mag hen, die het plaatselijke zelve gezien hebben, niet wegslepen. Boven Turkije verheven in hare krijgsinrigting, worstelt Egypte tegen eene burgerlijke en handel-inrigting, die haar ontzenuwt en verplettert. Alles lost er zich in op, niet ten voordeele van het land, maar ten voordeele van één mensch. De grooikrachten des gronds, de veerkracht der armen, de springveer der vernuften, alles behoort aan den Pacha, die daarvan gebruik en misbruik maakt.

(Het vervolg hierna.)

(*) In den tegenwoordigen staat van zaken, waarin de nabij zijnde oplossing van het groote vraagpunt van het Oosten — de gespannen aandacht van geheel Europa zich op de gebeurtenissen tusschen Turkije en Egypte vestigt, — is ons het volgend overzigt, hetwelk wij laatst in het tijdschrift *de Revue Brittanique, Janvier* 1839 aantroffen, als hoogstbelangrijk voorgekomen, en tevens als het meest geschikt, om zich een helder denkbeeld te vormen van de staatkunde der Mogendheden. — Hetzelve is getrokken uit een werk, te Malta gedrukt, onder den titel: *Twelve months in the Mediterranean.* De schrijver, een zee-officier van het eskader van Lord *Stopford*, heeft in dat werk de vruchten van zijne opmerkingen gedurende zijne kruistogten in de Middellandsche Zee bijeenverzameld. — Een der redacteurs van bovengemeld tijdschrift heeft de voornaamste punten van dit belangrijk werk in het volgend kort overzigt aan het licht gebragt. Men houde echter hierbij in het oog, dat de schrijver een Engelsch zeeman is, en dus zijne wijze van zien daarnaar beoordeeld moet worden.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den* 15 *Julij.* Sedert den 12 dezer, zijn alhier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Brugge, T. Mooy, van Hamburg, met passagiers en stukgoederen; *Nephtunis*, H. J. Kock, van Guttenburg, met houtwaren; *Clothilda*, J. D. Christence, van New York, met katoen en rijst; *the Falcon*, T. Small, van St. Domingo, met koffij; *Leonidas*, C. Cacase, van Gallipoly, met oliën; *le Havre*, H. Verspecke, van Havre de Grace; *Antwerpen*, J. Britton, van Londen, beide met passagiers en stukgoederen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze Reede naar Zee gezeild:

The Soho, T. Whitecombe, van Londen, met passagiers en stukgoederen; *David*, J. F. Sjogren, naar St. Ubes; *Coquina*, A. J. Stanberg, naar Elseneur; *Maria Christina*, C. H. Krohmann, naar Denemarken; *Robert*, J. H. Haman; *Wismar*, H. J. Krohn, beide naar de Oostzee; *Harfruer*, P. C. Thuesing, naar Riga, alle zes met ballast; *Lesbia*, M. R. Guiscovich, naar Odessa; *de Beurs*, C. von Ahlen, naar Rotterdam; *Anna Maria*, J. T. Muys, naar Cuxhaven; *Carolina*, D. T. Moldenhauer, naar New-York, alle vier met stukgoederen; *Barbara Catharina*, J. A. Schottey, naar Cork; *le Perceverant*, T. A. de Vries, naar Dublin, beide met schors; *Malvina*, T. Croiz, naar Havre de Grace, met schors.

Advertentien.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWA[RTE.]